

LELKIPÁSZTOR CSALÁDOK HETE A HARGITA TÁBORBAN

Az Úr szolgájának az útja (Mózes szolgálata)

A fenti téma volt a központi gondolata annak a közösségi hétnek, amelyet augusztus 29 és szeptember 3 között lelkipásztorok és családtagjaik részére szerveztek a Hargita Táborban. Az Úr kegyelméből jóval több mint 120 főnyi sokaság hallgatta napról napra azokat az igéi üzeneteket, amelyekre aztán válaszolhatott is.

Délelőttönként amolyan rendhagyó bibliaórai alkalmakat tartottak Borzási István, Veress Efraim, Albert I. Zsolt és Giorgiov Adrián, a késő délutáni igeszolgálatokat pedig id. Veress Ernő, Simon József, ifj. Veress Ernő és Szűcs Sándor testvérek végezték. Hálásak vagyunk az

Úrnak azért a testi-lelki felfrissülésért, erősödésért, pihenésért és sok-sok áldásért, melyben részünk lehetett. Köszönettel tartozunk és áldást kérünk az Úrtól azokra, akik anyagilag támogatták ennek a hétnek a megszervezését. Így eljöhettek a távolabbiak és a nagycsaládosok is, akik ezt a „luxust” nem engedték volna meg maguknak, ha a teljes árat kellett volna megfizetniük. Az Úr adja, hogy ennek a hétnek a lelki-gyümölcsei még hosszú időn át (legkevesebb egy évig) és minél szélesebb körben élvezhetőek legyenek, az Ő dicsőségére és mindannyiunk javára! Ámen! (Veress Efraim)

„LEGYEN EZ A NAP ÁLDÁSUL” – BVSZ köszöntő

Kedves nőtestvérek! – Hatalmas öröm, ugyanakkor megalázkodásra késztet, hogy megszólíthatlak benneteket egy ilyen fontos napon. Gyermekkoromban gyakran részt vettem édesanyámmal együtt a baptista női imanasapon. Mindig úgy éreztem, hogy ez az imanasap több, mint egy szokásos női összejövetel.

Rohanó társadalmunkban, mintha az imádság a szokványos cselekedeteinken kívül állana. Elfogadtuk a gondolatot, hogy sokkal fontosabb „tenni dolgokat”, mint imádkozni. Úgy véljük, az imádság csak azokra a pillanatokra való, amikor nincs más tennivalónk. Éppen ezért olyan fontos ez az imanasap. November első hétfői napján, a baptista nőtestvérek az egész világon mindent félreteszünk, kitarjuk kezeinket a menny felé, és elmondjuk, hogy Isten nélkül semmit sem tudunk tenni. Imádság által jutunk el Isten szívéhez, de a világ szívéhez is. Imádságban találjuk meg a reménységet, hogy tovább haladhassunk a gyakori szükségek és nehézségek között.

Legyen ez a nap áldásul a hitközösségünk számára, és az egész világ számára, amint a világ baptista nőtestvérei együtt imádkoznak!

RAQUEL CONTRERAS, a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke

November 7. a Baptista Nők Világimanasapja. A témához kapcsolódó részletes anyag a 8-9. oldalon olvasható.

Tájékoztató a Szövetségi Tanács szeptemberi üléséről

2011. szeptember 6-án és 7-én Nagyváradon ülésezett az RMBGYSZ Elnöksége és Tanácsa, mely többek között az alábbi döntéseket hozta, ill. hagyta jóvá:

1. A szövetségi irodában a gazdasági ügyek intézésével Szász Imre testvért bízta meg, aki július 1-től munkába is állt. A szövetségi irodában hétköznapi, szerda kivételével (hétfő-kedd-csütörtök-péntek) délelőtt 9-től déli 12-ig elérhető személyesen vagy telefonon (Tel.: 0735500985)

2. Mivel Dr. Kovács József főtitkár súlyos betegsége miatt akadályoztatva van mind a lelkipásztori, mind a főtitkári teendőinek gyakorlásában, ezért a szövetség elnöksége egy éves időtartamra mentesítette őt a munkavégzés alól, reménykedve abban, hogy testvérünk ez idő alatt felépül és újra visszaállhat a munkába. Testvérünk ezen betegszabadsági idejét Szatmárnémetiben tölti. Imádkozunk érte! Ebben az időszakban a főtitkári munkával az eddigi főtitkárhelyettes, Budai Lajos zilahi lelkipásztor lett megbízva.

3. Sajnos az „Üdvözet” című lap kiadását be kellett szüntetni a kevés megrendelő miatt, mert az első lapszám megjelenése után a pénz elfogyott. Az előfizetőktől megértést és támogatást kérünk ahhoz, hogy miként hasznosítsuk meglévő szellemi-, valamint még nem létező anyagi erőforrásainkat a lapkiadás területén.

4. A Tanács meghatározta a sajtótermékek árát a 2012-es évre, melyek a következők lesznek: Szeretet 20 RON, Vezérfonal 6 RON, Falinaptár 4 RON, Áhítat 18 RON.

5. Az őszi hálaadó-napi gyűjtés ez alkalommal is a külmiszió támogatására lesz felajánlva, különös tekintettel arra, hogy ez év nyaratól Kárpátaljára (Ukrajna) küldtük ki missziómunkára Kelemen Szabolcs testvérünket, aki feleségével együtt Ungvárra költözött. **Kérünk tehát minden gyülekezetet**, ahol hálaadónapot tartanak, hogy ne feledkezzenek meg a külmiszió szent és nemes céljáról. Mind imádságban, mind anyagiakban vigyük az Úr elé azt, amit erre áldozhatunk!

6. A Szövetség Tanácsa meghatározta az évvégi misszió-kerületi közgyűlések témáját és annak előadóját is. Téma: A hívó ember jelleme (Szentség, hűség, tisztesség a mindennapokban) Előadó: Borzasi Pál magyarlónai lelkipásztor.

7. Mivel felmerült az az ötlet, hogy a szövetségi épület üresen álló helyiségeiben, Nagyváradon tanuló vidéki diákjainknak szállást biztosíthatnánk, ezért a Tanács ebben a kérdésben is döntött.

Olyan hívó fiúk (szülői és lelkipásztori ajánlás szükséges) jelentkezhetnek kollégiumi elhelyezésre, akik vállalják, hogy betartják a teológus diákokra is érvényes lakhatási szabályrendszert és 200 RON összeg erejéig anyagiilag is hozzájárulnak a lakhatásukhoz.

VERESS EFRAIM, kommunikációs alelnök

Külmiszióban: Kárpátalján

2011. szeptember 17-19 között dr. Simon József szövetségi elnök és Pardi Félix kémeri lelkipásztor Ukrajnába látogatott – Kárpátaljára –, hogy a Szövetségünk által felvállalt kárpátaljai magyar misszió lehetőségeit áttekintsék. Nehro Bálint beregszászi lelkipásztor, a kárpátaljai magyar baptista közösség vezetője volt ez idő alatt testvéreink vendéglátója. Szombaton meglátogatták Kelemen Szabolcs testvért, aki jelenleg az egyetlen missziómunkásunk Kárpátalján.

Az ungvári látogatás után Simon testvérék vasárnap délelőtt a beregszászi gyülekezetben, délután pedig a szojvai ukrán gyülekezetben szolgáltak. Itt találkoztak a kárpátaljai ukrán baptista szövetség elnökével, Kondor Iván lelkipásztorral, aki szívvel-lélekkel támogatja a magyar baptista misszió kibontakozását. Hétfőn délelőtt, miután a munkácsi bibliaiskolában is buzdították a testvéreket az Úr szolgálatára, Simon testvérék hazatértek.

A látogatásuk során megerősödött bennük az a meggyőződés, hogy az őszi hálaadó napokon gyülekezeteinkben tartandó közös gyűjtés a kárpátaljai magyar misszióban

hatékonyan lesz felhasználva. Az Úr segítsen minket abban, hogy amennyire csak tőlünk telik, mind imádságban, mind anyagiakban támogassuk testvéreinket Kárpátalján! A képen balról jobbra: Iván Kondor, dr. Simon József, Pardi Félix, Nehro Bálint.

Felhívás Kárpátaljáról!

Nagy öröm van a szívünkben azért, hogy erdélyi testvéreink szíve rádobbant a kárpátaljai magyar misszióra. Szeretettel és nagy reménységgel fogadtuk Kelemen Szabolcs testvért, aki segítségünkre van az ungvári gyülekezet-plántáló munkában. Az Úr áldja meg erdélyi testvéreinket ezért az áldozatvállalásért! Hálás szívvel és buzgóan imádkozunk, hogy ne fáradjanak meg az irántunk való szeretetben. A továbbiakban szeretettel hívunk és várunk missziós lelkületű nyugdíjas házaspárokat, testvéreket, rövidebb-hosszabb ideig tartó önkéntes lelki munkára a már meglévő, vagy éppen most induló gyülekezeteinkbe, ill. missziós állomásokra. Hisszük, hogy testvéreink tapasztalata és lelki buzgósa olyan segítség lenne a szolgálatunkban, mely az Úr gondviselését jelentené a részünkre. Amennyiben valakit arra indít az Úr Lelke, hogy Kárpátaljára jöjjön missziómunkába, kérjük jelezze ezt a szándékát a Szövetség elöljárói felé, akikkel majd egyeztetünk a szolgálat helyéről és formájáról. „A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nekünk.” (Róm 5:5)

Szeretettel és várakozással, **NEHRO BÁLINT**, a kárpátaljai magyar baptista misszió vezetője

ŐSZI HÁLAADÁS

Ha a kis gyermeknek a hálaadás és köszönet természetes lenne, akkor nem kellene tanítanunk ezt a családban, az iskolában és a gyülekezetben. Mivel azonban ez nem örökletes tényező és nem magától kifejlődő tulajdonság, úgy érzékeljük, hogy bennünket, és másokat is csak Isten Igéje tud igazán hálás természetűvé formálni. Amikor a nagyszülők unokáiknak ajándékokkal kedveskednek, akkor a figyelmes szülők nem egyszer bízatóan hozzátesszük: na, mit kell mondani?!

Isten felé irányuló hálaadásunk gyakorlatában fontos kifejeznünk azt, hogy mindent készek vagyunk megköszönni (1Thessz 5:18 „*mindenért hálát adjatok*”), gyümölcstermő életünk van, és oltárunkon rendszeresen mutatunk be áldozatot.

Mindenért hálát adjatok!

Ebben az évben is volt munkahelyem, volt munkakedvem, volt egészségem, volt ételem-italom, van lakásom, van családom, van békességem, van gyülekezetem, és mindenek felett van hatalmas Istenem, aki gondot visel rólam, megbocsátja bűneimet, megtartja életemet... Milyen hosszú is lehet ez a felsorolás, ha minden rendben van az életemben és az ördög nem ültette el a szívemben a panasz és zúgolódás magját!

A „*mindenért hálát adjatok*”-ban az életünket megkeserítő tényezők is helyet kell kapjanak! Egy elbukott vizsga, elvesztett munkahely, megalázó helyzet, el nem múlt betegség vagy anyagi veszteség, netán halálest, hogyan válthatja ki a hálaadást az életünkben? Csak úgy, ha elfogadjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukat szolgálja (Róm 8:28)! Te is így hiszed ezt? Aggodalmaskodásod úgy múlik el, ha hálaadással imádkozol és bízol Istenben, aki meghallgatja kéréseidet is (Fil 4:6).

Egy érettségiző diák, amikor megtudta, hogy nem sikerült a vizsgája, nagyon szomorú lett, mert összes osztálytársa közül egyedül őt vágták el. Tanárainak biztatására később újra megpróbálta és végül, a nyár végén, sikeresen tette le a vizsgákat. Így utólag könnyű hálát adni, de amikor az embert szembesítik a rossz hírrel, akkor nagyon nehéz elcsendesedni és azt mondani: köszönöm Uram! Figyeld csak meg! A hívó ember jelleme és

természete akkor nyilvánul meg igazán, amikor megalázott helyzetbe kerül. Ha ilyenkor is képes hálát adni, akkor nem hamis a hite, nem képmutató, hanem követésre méltó, aki újjászületett természete folytán már természetesen éli meg a hálaadást.

Gyümölcsöket eredményez

A hálaadás következménye a gyümölcsöző élet. Ez fordítva is igaz, amikor azt mondjuk, hogy a gyümölcsöző élet következménye a hálaadás. Bárhogyan is értelmezzük, az biztos, hogy az Úr Jézus azért jött, hogy nekünk bővelkedő életünk legyen (Ján 10:10). Jó gyümölcsöket csak úgy tudunk teremni, ha hálás az életünk. A keserű szívből nem származhat öröm, csak akkor, ha az hálaadó szívűvé változik. Amikor hálát adunk, akkor bennünk is öröm munkálódik, de ugyanakkor az Úr is örvend feletünk.

A gyümölcsöző életben az öröm mellett a szeretet is fellelhető, mint a hálaadás következménye. Isten és az emberek felé szeretet támad a szívünkben, ha hálát adunk az Úrnak. Hová lett az első szeretet tüze az életedből? Emlékszel, hogy milyen buzgó voltál, amikor megtértél? Újra visszatérhet ez, ha elkezded hálát adni. A hálás ember tele van szeretettel, másképp nem is lehet hálás.

Emlékezni, számon tartani

Amikor felsoroljuk az áldást és egyenként megnevezzük, vagy megnezzük azt, ahogyan egyik énekünk is mondja, akkor nem teszünk mást, mint emlékeztetjük magunkat Isten jóságára, gondviselésére. Izráel népének azért fogyott el a hite oly sokszor a bírák idejében, mert nem emlékeztek az Úr tetteire! Jó és ajánlott dolog az, ha feljegyezzük Isten áldásait és így bármikor felidézhetjük azokat. Ha most arra kérne téged valaki, hogy beszélj arról, amit két, három, tíz vagy annál is több évvel ezelőtt az Úr áldásként adott neked, sokat kellene gondolkodnod? Ha hálás vagy, akkor számon tartod Isten áldásait és ez hitben megerősödést eredményez.

Reménységet munkál

Van még egy igen jelentős gyümölcse a hálaadásnak: ez a reménység. Pozitív gondolkodás a jövőt illetően és előretekinés, amelyben

nincs ott a félelem és a bizonytalanság érzése. Napjainkban kevés ember tekint reménységgel a jövőbe. Sokan csak a múltat siratják és a jelenben is csak a munkanélküliséget látják és a fizetések csökkenéséről beszélnek. A hívó ember viszont, akinek tele van hálaadással a szíve, másként beszél. Ő reményteljes jövőt lát, amelyben Dáviddal együtt vallja: „*az Úr az én pásztorom*”, akinek jósága és szeretete kísér életem minden napján. Ha így van ez, akkor Isten gyermeke csak optimista lehet. De ez az optimizmus egészséges, mivel Isten hatalmában bízunk, tehát élő reménysége van. Benned is ilyen reménységet munkál a hálaadás?

Rendszeresen

A rendszeres áldozat lelki érettségre vall a hálaadás területén. Nagyon fontos, hogy jó szokásaink alakuljanak ki a hálaadás kapcsán, ugyanis majd azok fognak alakítani bennünket. A rendszeresség Izráel népénél is megfigyelhető az Ószövetségben, amikor évente és naponta be kellett mutatni az áldozatot (1Krón 23:30). Ha azt akarod, hogy hálaadásod rendszeres legyen, akkor ne várd meg az évi „nagy” hálaadó ünnepet, hanem kezd el most! Bármilyen helyzetben képesek vagyunk megtalálni életünkben azt a tényezőt, amiért hálásak lehetünk.

Gondolkozz csak! A mai nap mi történt veled? Hálát adtál már ezért Istennek? Sokan még az adakozással kapcsolatosan is úgy gondolkoznak, hogy majd, ha több lesz, akkor egyszerre kifizetik az Urat. Hébehóba, nagy ritkán, külső tényezők befolyására, rendszertelenül nem lehet az Úrnak szolgálni. A rendszeresség meghatározó jellem, amit tudatosan kell fejlesztenünk a hálaadás gyakorlatában. Ha ez nem így van, akkor ne csodálkozz, hogy rosszul mennek a dolgok az életedben!

Isten áldását tehát azok tapasztalják meg, akik nem felejtenek el hálát adni, akiknek a hálaadás életükben jó gyümölcsöket eredményez, és akik életében a hálaadás rendszeresen megtörténik. Légy te is Isten áldásának élvezője!

IFJ. VERESS ERNŐ *lp.*,
Székelykeresztúr

Kettős ünnep a szalárdi gyülekezetben

Augusztus 20-21-én emlékeztünk meg gyülekezetünk fennállásának 120 éves évfordulójáról, amikor a gyülekezetből elszármazott testvérek és családjaik részére megszerveztük a Szalárdiak Találkozóját.

Első nap reggel, a fúvóskar hangjai mellett, nagy számban érkeztek a helybeli és a távolból hazajött testvérek. Az imaórán Cséki Barna baróti és Koncsárd József koltói testvér a Zsolt 143:5-11 igeversekkel hívtak emlékezni a régi időkre és hálát adni Istennek életünkben és gyülekezetünkben végzett munkájáért.

Nagy István helybeli lelkipásztor a Zsolt 36:8-11-gyel köszöntötte a jelenlévőket, és számba vette a más helységről érkezetteket. A távolban élő testvéreink bizonyágtételeikben kifejezték Urunk iránti hálájukat és a gyülekezetünkben megtapasztalt örömeiket.

Tőtös János nyugalmazott, egykor szalárdi lelkipásztor (Magyaró.) a Jel 19:10 alapján emlékeztetett arra, hogy Jézus Krisztus bizonyágtételének hordozásában szolgatársak vagyunk. Kovács Gyula szalontai lelkipásztor hálaadásra buzdított bennünket, hogy megismertük a mi Urunkat és szolgálhatjuk őt. A délelőtti összejövetel befejezésekor a gyülekezet fúvóskarának vezetésével átvonultunk a kultúrotthonban megszervezett szeretetvendégségre.

A délutáni összejövetel kezdetén

Nagy István helybeli lelkipásztor a Zsolt 106:47-48 alapján arról beszélt, hogy a Szalárdról elköltözötteket missziós céllal küldte arra a helyre az Úr, ahol élnek. Újabb bizonyágtételek és énekek következtek, majd Kovács Gyula testvér, volt szalárdi lelkipásztor a 2Móz 5:1-4 szavaival elmondta: amiként Isten az ő népét ünneplésre hívta a pusztába, így minket is az Úr tett az ő népévé, hogy őt szolgáljuk.

Az ünnep második napjának imaóráját Koncsárd Ottó koltói és Kovács Elek hegyközsáldobágyi testvér a Zsolt 100:4-5, valamint a Zsolt 95:6-7 alapján vezette. Nagy István lelkipásztor kezdőimája és az énekkar szolgálata után a távolabbról aznapra érkezett vendégek bizonyágtételei hangzottak el.

Ezután bemutatásra került a jubileumi emlékkönyv, amelyet „*Rejtett dolgokat szólok a régi időből*” címmel állított össze Kelemen Sándor Tomi és Nagy István lp. A gyülekezet 100 éves krónikájának ismertetése következett vetített képekkel. Kelemen testvér ismertetőjében feltárta: amint a 2Kir 2:11-15 alapján Illés próféta elragadtatásakor palástját Elizeusra hagyta – szolgálattal bízva meg őt –, hasonlóan

Kornya Mihály testvér is az utolsó bemeletés alkalmával, amelyen részt vett Szalárdon, bemelető köntösét itt hagyta ránk, mint a felelősségteljes küldetés jelképét.

Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor Bihardiőszegről a 2Móz 15:27 versével köszöntötte a gyülekezetet és hálaadással emlékezett meg a Szalárdon töltött szolgálati időről.

Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor, a szövetség levéltárosa az Ézs 49:14-26 alapján emlékeztetett az elmúló időre, Istenünk nagyságára és a megtérés szükségességére. A délelőtti alkalom Tőtös János lelkipásztor imájával ért véget, együttlétünket szeretetvendégséggel folytattuk a község kultúrotthonában.

A délutáni összejövetel elején gyermekbemutatósi mozzanat volt, a hollandiai Fábán Dávid és Inesz kislányáért, Eunika-Krisztináért imádkoztunk. A folytatásban a szalárdi fúvószenekar kiemelkedően szép szolgálata tette gazdagabbá ünnepünk záróalkalmát.

Nagy Miklós hegyközszenimrei diakónus, Szalárd község polgármestere a Józs 1:5-8 verseivel köszöntötte a gyülekezetet. Bizonyágtételek

„Több mint ötszáz testvér egyszerre”

Igen, több mint ötszázan gyűltek össze hálaadónapra a Hargita Keresztyén Központba a székelyföldi baptista gyülekezetekből és távolabbról is, Békésről, Aradról, Kolozsvárról, Szilágyballáról. Szeptember 11-én gyönyörű szép, verőfényes vasárnap reggelre virradtunk. Aztán kezdtek érkezni a testvérek és megtelt hamar a kápolna... A székelyudvarhelyi fúvószenekar szívet simogató lágy zenéjével együtt énekelt a népes gyülekezet. Imádkozásra Szabó Szilárd csíkszeredai lelkipásztor és Kiss József székelykeresztúri előjáró buzdítottak. Délelőtt ifj. Veress Ernő irányította az istentiszteletet. Novák Zsolt gyergyószentmiklósi misszió-

munkás Lk 17,11-19 alapján hirdette az igét. Deák Zsolt, brassói lelkipásztor és János Csaba, kovásznai lelkipásztor az úrvacsorai szolgálatot végezték. id. Máté Zoltán, id. Erdő Endre gyülekezeti vénék, valamint Pál Ervin diakónus és Bertalan Péter nyugalmazott lelkipásztor segítettek a szent jegyek kiosztásában. Délben közös ebédben volt részünk.

Délután folytattuk a hálaadást. Összevont énekkarban, fúvósskarral és gyülekezeti közös énekekben szállt fel a dicsőítés. Boros Róbert a Lk 18,9-14 alapján arról is szólt az igehirdetés szolgálatában, a hálaadás nem mindig elég... Bizonyágtételek, versek, énekszólo gazdagította ünnepünket.

A Székelyföldi Missziókerületben történő fontosabb eseményekről tájékoztatta a gyülekezetet Boros Róbertné Emília, ifj. Veress Ernő, János Csaba és Borzási Gyula. Befejezésül id. Veress Ernő nyugalmazott lelkipásztor igei üzenete hangzott mindnyájunkhoz: „Mindenkor örüljétek, szüntelen imádkozzatok, mindenért hálát adjatok” – a 1Thessz 5,16-18 alapján.

Az udvaron még sokáig folytatódott a közösség ápolása, mert nem siettek hazamenni a testvérek. Jó volt együtt lenni, jó volt az Úrral fenn lenni a hegyen. Bár lenne életünk az Úr előtt kedves hálaadás és kedves szolgálat.

(Borzási Gyula)

és az ifjúság szolgálata következett, majd Nagy István lelkipásztor megemlékezett az utóbbi 20 év hálaadásra indító eseményeiről. Gyülekezetünk előjárója, Elek Béla testvér az Ézs 57:15 alapján mondott köszöntőt; Tóth János testvér lelkipásztori szolgálatának a szalárdi gyülekezetben töltött éveiről emlékezett meg. Kovács Gyula lelkipásztor az ApCsel 15:19-26 alapján beszélt a gyülekezet kimondhatatlan értékéről, és hogy mi teszi igazán értékessé azt.

A délután elvett áldásokért gyülekezetünk nevében Elek András testvér adott hálát és dicsőséget Megváltónknak. Az alkalom végén az ünneplők egymás kezét megfogva énekeltek: „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt”. Az Úr legyen mindenért a dicsőség!

KELEMEN SÁNDOR TOMI

Könyvajánló

Rejtett dolgokat szólok a régi időkből

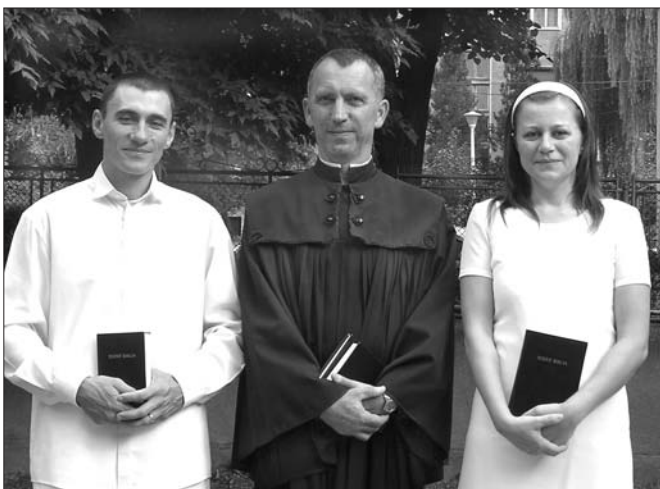
A jubileumi emlékkönyvben Kelemen Sándor a szalárdi magyar baptista gyülekezet történetének – megalakulásától számított első száz évének – lényegesebb adatait szerkesztette két fejezetbe. Ez a munka kiegészül Nagy István lelkipásztor írásával, aki az elmúlt húsz esztendő próbáinak, áldásainak emlékét eleveníti fel egy önálló fejezet keretében. A könyvhöz hozzá lehet jutni a Szövetség nagyváradi irodájában, valamint Szalárdon, a magyar baptista gyülekezetben.

Vajdahunyadi körzet

Lupény – Gyönyörű időben és több felőlről érkezett, sok résztvevővel ünnepeltük Isten kegyelmét, amit Pap Klára, alámerítkező diáklány életében szemlélhettünk Lupényban, július 10-én.

Az alkalmi igehirdetést Máté Miklós, nyugdíjas lelkipásztor végezte. Az etióp kincstárnok elévülhetetlen megtérési történetét hallhattuk ismét szívet meggyőzően és megindítóan. Egymást erősítve és kiegészítve szolgáltak a helyi és vendég testvérek. A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte. Isten ma is keresi az elveszetteket!

Déva – Július 17-én került sor a létezésük óta harmadik bemerítésre Déván, a magyar baptista kis gyülekezetben. Az Úr különleges, meg nem érdemelt kegyelmét éltük át általa. Egy fiatal házaspár: Sebestyén Hajnal és László tett vallást élő hitéről az Úr Jézus Krisztusban, követve Őt az újszövetségi vízkereszttségben is. Örömmel láttuk, hogy más felekezetű rokonságukat többen képviselték jelenlétükkel, figyelmes igehallgatásukkal és az elhozott gyönyörű virágcsokrokkal. Az ige az első európai keresztyénről szolt az ApCsel 16,13-15-ből. Arra a kérdésre kaptunk választ, hogy miként lett Krisztus követőjévé? Szükséges tovább imádkoznunk a dévai gyülekezet jövőjéért. *(Vass Gergely)*

Várasfenes – Július első vasárnapján, 3-án bemerítési ünnepet tartottunk Várasfenesen. Három fiatal tett vallást Jézus Krisztusról a keresztség vizében. Gyülekezetünkben nőttek fel, hívő szülők, nevelőszülők gyermekeként, és öröm volt látni, ahogyan beért szívükben az Ige-vetés.

Elsőként Florin tett említést arról, hogy szeretne bemerítkezni. Fogytékossága ellenére mindig nagyon fogékony volt Isten szeretetére.

Az elmúlt évek evangelizációs alkalmain többször is gyermeki őszinteséggel válaszolt Isten hívására, és élő hitre jutott. Oana is régen vágyott új életre, és a múlt nyáron szervezett sátorláborban tört össze Isten előtt. Mély bűnbánatát, bűnvallását csodálatos felszabadulás, életváltozás követte. Előhaladása nyilvánvaló volt mindenki előtt. Forró vágya volt, hogy Megváltója példáját a keresztségben is kövesse.

Evódia volt a legfrissebben megtért a csoportból. Őt a rogeriuszi ifjúsági konferencián találta szíven Isten ígéje ez év májusában. Döntéséről bizonyoságot téve, ő is kérte a bemerítést.

Az ünnepi istentisztelet elején a fehérbe öltözötték családjából két édesapa buzdított imára, majd Szabó László, Nagyvárad-rogeriuszi lelkipásztor hirdetett ígét a Róm 10:9-10 alapján, a bemerítkezés vallástétel jellegét hangsúlyozva. A három ifjú nyilvános bizonyágtétele és hitvallása után Mike József, helyi lelkipásztor merítette víz alá őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Az Úr adjon nekik növekedést, megerősödést a tőle kapott új életben! A képen balról jobbra haladva a köv. személyek láthatók: Szabó László vendég lp., Balogh Evódia, Fekete Florin, Sandu Oana, Mike József helyi lp. *(Mike József)*

Erdőszentgyörgy – Egy kis közösség életében mindig nagy örömet és sok lelki áldást jelent, amikor megtelik az imaház. Egy ilyen alkalmunk volt szeptember 4-én délután Erdőszentgyörgyön, amikor bemerítési ünnepet tarthattunk Isten kegyelméből. Egy fehér ruhás vallotta meg hitét és Krisztustól nyert új életét a népes gyülekezet és Isten előtt. Magasztaljuk az Úr Jézust, hogy Veronika ifjú korban találkozott Megváltójával, akinek igent mondott, így egész életét vele és neki élheti. Alkalmi idehirdetéssel Dézsi István meghívott lp. szolgált a Mt 28:18-20 igék alapján, a bemerítést Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi ügykezelő lp. végezte. Az ünnepi hangulatot még jobban fokozta a bemerítkező személyes bizonyágtétele, a köszöntések és a fiatalok énekeinek az elhangzása. Kívánjuk, hogy az Úr tartsa meg és vezesse az új tag életét. A fotón balról jobbra: Kelemen J. Sándor, Kristóf Veronika és Dézsi István. **(D.I.)**

Monospetri – Szeptember 4-én ünnepi ruhába öltözött a monospetri gyülekezet, délelőtt a két fehér ruhással és szeretteikkel együtt ünnepeltünk, délután pedig a hálaadás oltára köré gyűlt az ünneplő sereg. Isten kegyelmének tiszta üzenetét Kiss Zoltán lp. hirdette magyar nyelven, román nyelven Bodor Sándor lp. szolt, aki az alámerítést is végezte. Szép, lélekemelő énekekkel az érmi-hályfalvi férfikar gazdagította az ünnepet, Bokor Barnabás fáradhatatlan karmesteri vezényletével. A fehér ruhások neve: Gál Kristóf Efraim (balról, monospetri magyar fiatal) és Posteuca Marian (ófegyverneki román anyanyelvű fiatal). Imádkozunk, hogy az Úr gyarapítsa az Őt követők számát. **(B.S.)**

Sárpatak és Abafája – Augusztus 14-én Sárpatakon bemerítési ünnepélyt tartott a gerneszezi és sáromberki gyülekezet, ahol egy fiatal lány, Puci Gyöngyi (Szidi) Krisztus Urunk példája szerint vallást tett hitéről az emberek előtt. Az újonnan bemerített lány a gerneszezi gyülekezet tagja lett. A bemerítési ünnepélyt egyhetes sátoros evangélizáció előzte meg a sárpataki romák között. Az ígét Tóth Attila lelkipásztor hirdette, a helybeli testvérek részéről pedig bizonyágtételek hangzottak el. Imádkozunk azért, hogy akiknek a szívében ezeken az alkalmakon döntés született, kitartsanak az Úr mellett.

Két héttel később, augusztus 28-án, Abafáján szintén egy bemerítési ünnepélyben volt részünk, ahol tíz fehér ruhás pecsételte el magát az Úr Jézusnak. A fehér ruhások közül egy ikerpár és egy házaspár is együtt engedelmeskedett a mi Istenünknek, bizonyágot téve hitükről a bemerítés vizében. Az alkalom nagy örömmel töltötte el a gyülekezetet és a vendég testvéreket. Igei üzenetet adott át többek között Dan László, a Keresztény Cigánymisszió Alapítvány részéről, angol vendégtestvérek és helybeli testvérek részéről szavaltat, bizonyágtétel és ének hangzott el. A bemerítést Tóth Attila helyi lelkipásztor végezte. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg az új tagokat, adjon erőt, kitartást az úton, és vigye véghez az Ő akaratát mindannyiuk életében. **Rusu Szidonia**

NOVEMBER 7.: BAPTISTA NŐK VILÁGIMANAPJA

Lépésben a Lélekkel: *szívesség által* (Gal 5,22-26)

Az idei imanapi programot a Karib-térségi Baptista Nőszövetség állította össze. Folytatjuk a tavalyi témát, Lépésben a Lélekkel – a Gal 5,25 vers alapján: „Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint”. Ebben az évben a

szívességgel foglalkozunk, ami a Szentlélek gyümölcse.

Az elmúlt években a Karib-szigeteket számos természeti csapás sújtotta, hurrikánok és a haiti földrengés, melyek miatt ezreket érte trauma és gyász, elvesztették otthonukat, vagy árván maradtak. A különféle katasztrófákban van egy közös vonás: a nők és gyermekek szenvedtek leginkább miattuk.

A tavalyi imanapi programban a szívességet az Ef 4,32 vers alapján tárgyaltuk: Jó lelkület mások irányába. Nem hiányzik a meggyőződés az életéből, de békességes a jelleme. Kész a mások szükségéit a sajátja elé állítani. Szeretetet mutat az apró cselekedetekben és a megértés egyszerű szavaiban. Érvényes ez rád is? Hogyan javíthatsz szívességgel a körülötted élők helyzetén? Ezen a napon figyeljünk Isten ígéjére, imádkozzunk együtt, és tanuljuk a karibi nőtestvéreinktől lépésben a Lélekkel a szívességet.

PATSY DAVIS, a Baptista Világszövetség női osztályának ügyvezető igazgatója

BIBLIATANULMÁNY A Szentlélek általi jó tulajdonságok

Ahogy Pál apostol néhány verssel korábban a gonosz dolgokat sorolja fel – amelyek a test cselekedetei –, itt most a jó tulajdonságokat – a Lélek gyümölcseit – írja le. A szívesség a Szentlélek ötödik gyümölcse.

Mi a szívesség?

- kitartó szeretet, amely ápolja a kapcsolatokat a szükségben való segítség által
- a szív jósága, szolgálatkészség, jóság, nagylelkűség, kedvesség
- az emberek iránti szeretet, vendégszeretet, kedves cselekedetek, segítőkészség, barátság, jóindulat, másokra való gondolás
- cselekedetekben megnyilvánuló jóság, jóindulat, udvariasság
- képesség segíteni azokon, akik kihasználnak bennünket

Látható a meghatározásokból, hogy a szívesség egy szép, önzetlen tulajdonság, amellyel a Szentlélek felruház bennünket. Nem csupán másokra lesz hatással ez az isteni tulajdonság, de önmagunkra is. Mert sokkal jobban érezzük magunkat, ha megtanuljuk, hogyan bánjunk másokkal több szeretettel és tisztelettel a mindennapi kapcsolatainkban.

1. rész: Ószövetségi nők, akik szívességet gyakoroltak a szükségben

Isten Ruthot és Boázt használta, hogy Naomiról gondoskodjon – Ruth 2,19-23

Az ószövetségi nők a szívességükkel Isten önzetlen szeretetét mutatták be.

Ruth és Orpá, Naomi menyei, moábiak voltak, és szívességgel viszonyultak, nemcsak férjük felé, de az anyósuk felé is, miután azok Moáb mezején kerestek menedéket a júdai éhínség miatt. Az odaszánásuk szeretetről, hűségről, kitartó szívességről tanúskodik, azáltal, hogy többet tettek, mint amit mások elvártak tőlük.

Törekednünk kell az ilyen kitartásra és szívességre a személyes kapcsolatainkban, és azokon túl is.

Kérdések

1. Boáz szívessége meghaladta a törvény elvárásait? Általában csak azt tesszük, amit elvárnak tőlünk, vagy megteszük a második mérőföldet is, hogy segítsünk valakin a szükségben?

2. Ezek a közösséges hétköznapi emberek miként serkentek bennünket, hogy mi is kövessük szívességüket, különösen az olyan természeti csapások között, mint a 2010-es haiti földrengés és árvíz?

2. rész: Újszövetségi nők, akiket a szíves cselekedeteikről ismerünk – Dorkász (Apcsel 9,36-43)

Dorkász életét szívesség és jócselekedetek jellemezték. Teljes szívvel szerette Istent, és odaszánta magát a jó cselekedetekre.

Ha az Úr Jézus életét tanulmányozzuk az Újszövetségben, láthatjuk, hogy ő a szívesség megtestesítője volt. Kétségtelenül ő az elsődleges példa számunkra, akinek az életében teljes mértékben működött a Szentléleknek mind a kilenc gyümölcse. Gal 5,22-26; Mt 7,17-20; Ruth 2,19-23; Péld 31,26; 2Kor 6,6; ApCsel 9,36-43,

A tanultak gyakorlása

1. Egy lapra írjunk fel három szívességi cselekedetet, amit megtehetünk egy olyan család felé, akik minden javaikat elvesztették egy nemrég szerencsétlenségben a környékünkön.

2. Két mondatban mondjuk el a mellettünk ülő személynék, mit jelent számunkra az igazi szívesség.

A szívesség jutalma

„Fiam, ne felejtsd el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved, mert hosszú életet, magas életkort és jóleletet szereznek azok neked! A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, ird fel a szíved táblájára! Így találsz kedvességre és jóindulatra Istennél és embereknél.” (Péld 3,1-4)

IMÁDKOZZUNK

Afrika

- hogy az afrikai nőknek, lányoknak, és általában a fiataloknak, minél több lehetőségük legyen tanulni, és ezáltal az életfeltételeik javuljanak
- hogy Krisztus-követő nők vegyenek részt a polgári tevékenységekben, és az Úr félelmében, alázatban dolgozzanak, mint szolgáló vezetők
- azokért a nőkért, akik részt vesznek az AIDS betegség elleni küzdelemben
- hogy az afrikai nőtestvérek igyekezzenek segíteni a kiközösített, elutasított embereken
- a fiatalok Krisztus szerinti életet éljenek, mert tőlük függ Afrika jövője
- hogy a keresztyén nők jobban függjenek Jézus Krisztustól, és ne a jósnak nál keressék a válaszokat

Ázsia

- az evangélium terjedéséért az ázsiai nők és gyermekek között – hogy a szegények és az erőszak áldozatai jobb életet éljenek
- az Úr óvja meg Ázsia lakosságát a természeti csapásoktól, amelyekben minden évben nagyon sokan meghalnak, vagy elveszítik javaikat
- az ázsiai baptista női tagszervezetekéért, vezetőikéért és missziójukéért
- az Ázsiai Baptista Nőszövetség által 2011-ben szervezett fiatal női vezetői konferencia résztvevőikéért
- a keresztyéneket érintő korlátozások megszűnéséért Ázsia több országában, hogy az evangélium terjedhessen
- az Ázsiai Baptista Nőszövetség vezetőikéért

Karib-tengeri szigetek

- az árvíz, földrengések, hurrikánok, viharok és más természeti csapások által sújtott szigetekért
- az utcagyerekekért, elveszett gyerekekért, árvákért és az emberkereskedelem áldozataiért

- a prostitúció és nemi erőszak áldozataiért
- nőkért és gyermekekért, és a baptista nőtestvérek biztonságátételeért feléjük
- a szegénység és munkanélküliség miatt szenvedőkért
- a bántalmazott nőkért és gyermekekért, és azokért, akik elkövetik az ilyen bűncselekményeket
- hogy minél többen hitre jussanak és üdvözljenek, különösképpen a nem hívő férjekért, férfiakért

Európa

- hogy Isten népe álljon ki az emberkereskedelem ellen, és segítsen az érintettek felszabadításában
- a családokért, ahol fiatalok hirtelen elhunytak
- Európa szegényeiért, hogy békeséget és reményt találjanak Jézus Krisztusban
- szellemi ébredésért az európai fiatalok között, hogy sokan megtalálják az Istent és az üdvösség útját
- új fiatal női vezetőkért Európában, és hogy az idősebb nőtestvérek jó lelki anyák legyenek számukra
- ébredésért Európában

Latin-Amerika

- a nőtestvérekért és gyülekezetekért, akik részt vesznek a „Gyermekek, Latin-Amerika reménysége” projektben
- a gyermekekért és fiatalokért, hogy ez által a projekt által megismerjék az Urat mint megváltójukat
- az óvodáskorú gyermekeknek szánt programért Dél-Amerikában, és a program vezetőikéért
- a kormányzó politikusokért, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek védik a gyermekeket és fiatalokat
- a természeti csapásokból felépülő országokért: Chile, El Salvador, Guatemala és Peru – és az otthonukat elvesztett baptista testvéreinkért

- a baptista női csoportokért, akik különféle országokban segítenek a női vezetők képzésében

Észak-Amerika

- a gazdasági bizonytalanságban élőkért, hogy Isten távolítsa el félelmeiket, töltsse be szükségüket, és adja vissza számukra a reményt
- együttérzésért, tisztességes bánásmódért és tisztánlátásért a menekültek és bevándorlók megítélésében
- bölcsességért, bátorságért és isteni irányításért a nemzetek vezetőinek
- hogy a baptista nőtestvérek a béke és megértés krisztusi követői legyenek a faji, vallási és nemzeti konfliktusok között
- új kezdeményezésekért az erőszak és emberkereskedelem áldozatainak, nők és gyermekek megsegítésére
- a természeti csapások és társadalmi válságok miatt hajléktalanná vált, vagy anyagi nehézségekkel küzdőkért

Ausztrália

és a csendes-óceáni szigetek

- szorosabb együttműködésért az ausztráliai őshonos női csoportok között
- hogy az Ausztrál Nemzeti Ösztöndíjalapot felhasználják fiatal nők képzésére is
- új tervezetekért a Fidzsi-szigeteken, a vidéki baptista nőtestvérek megsegítésére, hogy azután ők is segíthessenek a környezetükben élőkön
- biztonságért, békéért és egységért a keresztyén csoportok számára, különösen a Pápuában kisebbségben élő keresztyénekért
- békéért és megbékülésért a Pápu Új-Guinea háborúban álló törzsei között
- azokért, akik a családon belüli és kívüli erőszak női áldozatai felé szolgálnak Új-Zélandban, Merivale városnegyedben.

Hazai imatémák

IMÁDKOZZUNK:

- hogy Isten Lelke szítsa a nők szívében a vágyat a szent életre, a közösségre, az imára
- hogy a hívő családokban harmónia legyen
- hogy a fiatal nők helyt tudjanak állni a családban és a társadalomban mint só és fény
- hogy az anyagi válság, az anyagi gondok vigyenek közelebb Istenhez
- hogy megtapasztaljuk a Lélek megújító erejét mindannyian, akik megtértünk.

Az alkalom végén, de nem utolsó sorban imádkozzunk helyi imatémákért, megnevezve betegeinket, idős testvéreinket gyülekezetünként.

Az imanapi adományainkkal az idén különösen a karib-térségi testvéreinket segítjük:

- tanfolyamok a haiti földrengésben károsult nőknek, amelyek segítik őket a gazdasági helyreállításban
- mezőgazdasági tanfolyamok jamaicai szegénycsaládoknak

„Ha te Istent választottad”

„Kész van-e már a Szeretet?” – Előfordul, hogy csak innen a szomszédból, a román baptista hitközségnek a Körös túlsó partján levő irodájából hív fel. Mindig gyalogosan jön, sietősen veszi át a lapot, örömmel visz gyülekezeteinek más olvasnivalót is. **Bodor Sándor** nyugalmazott lelkipásztor októberben 70 éves lesz, és pontosan 50 évvel ezelőtt kezdte el teológiai tanulmányait. Ugyancsak ehhez a hónaphoz kapcsolódik lelkipásztori avatásának és házasságkötésének időpontja is.

Mikortól nyugdíjas, és mely gyülekezetben szolgál jelenleg is?

– **Bodor Sándor** (fotónkon): 2003. április elsejétől. Kevéssel annak előtte megértettem – az egészségi állapotom és a szervezeti körülmények együtthalálásából, lévén a nagyváradi román hitközség titkára –, hogy itt az ideje pontot tenni a hivatalos szolgálatomra és leszűkíteni a tevékenységem területét. Még szolgálok két falusi kis gyülekezetben: Monospetriben és Ófegyvereken. A monospetri gyülekezetnek 32 tagja van, gyerekekkel és hozzátartozókkal vagyunk kb. 50-en. Az ófegyvereki gyülekezetnek 12 tagja van, ennek java része 80-90 év körüli. Mindkét gyülekezetben úgy román, mint magyar nyelvet beszélő tagok vannak, úgy mint amilyen a két falu lakosainak összetétele. Így mindkét nyelven szükségeltetik a szolgálat. A Szeretet-lapnak, úgy mint jó olvasmánynak, nagy keletje van, főleg a monospetriek között, és leginkább a gyülekezet látogatói között, ezért igyekszem ellátni őket mindenféle jó olvasmánnyal.

Hogyan indult az élete?

– Monospetriben születtem 1941. október 15-én, harmadik fiúként a családban. Szüleim görög-katolikusok voltak, így engem gyermekként abban az egyházban kereszteltek meg. Később elkezdtek járni a baptista gyülekezetbe, és 1944-ben bekerítkeztek Kirner A. Bertalan tv. által. Két testvérbátyámmal együtt a közösségben sok éneket, verseket, bibliaverseket megtanultunk és imádkozni az imaórákon. Otthon minden reggel és este tartottunk istentiszteletet, amelyen családunk tagjai sorban imádkoztak, mint ahogy azt a „kornyista” hívők gyakorolták.

Tanulmányaimnak első hét osztályát a szülőfalumban végeztem. Az 5-7. osztályban mind jobban érződött a kommunista rendszer vallásellenessége. A baptista családból származó gyerekeket mindenféle furfangos, ördögi módszerrel próbálták eltávolítani a hit útjaitól.

Középfokú tanulmányaimat 1955-ben kezdtem volna el Nagyváradon. Sikeresen felvételiztem ugyan a Gojdu-líceumba, de édesapám meggondolta a dolgot, és ősszel nem engedett iskolába, féltett, hogy ha elkerülök hazulról, az idegenben elsodor a világ, és nem lesz belőlem hívő ember. Ez akkor nekem nagyon rosszul esett. Szerencsémre a következő évben indult középiskola Margittán, tőlünk három km távolságra. Ott újból felvételiztem, és így hazulról járhatam iskolába, minden nap gyalogosan.

Aktív, a közösségre érzékeny fiatal lehetett, mert KISZ-titkárnak is megválasztották, de a megtérése után tanárai ellene fordultak:

– Nem tudom, milyen eredményeket láttak nálam, hogy megtettek osztályfelelősné. Aztán tagja lettem az IMSZ-nek (*Ifjúmunkás Szövetség, ami később a Kommunista Ifjúsági Szövetség névre változott – szek. megj.*), és nemsokára az iskola IMSZ-alapszervezetének a titkárává választottak meg. Én nem nagyon tudtam, hogy milyen kanállal eszik ezt, mindig is próbáltam menekülni a vezetői posztoktól.

1957-58-ban történt gyülekezetünkben a lelki ébredés. ’58 nyarán én is személyesen megismertem az Urat, életem megváltozott. Azon az őszön a középiskola harmadik évfolyamát már egy egészen más fiú kezdte el. Akivel csak találkoztam, az iskolába menet és jövet, igyekeztem Megváltómról bizonyosságot tenni. Az osztálytársaimnak is beszéltem az Úr Jézusról, meg a tanároknak. Vittem a Bibliát, és a szünetekben olvastam. Ebből nagy baj keletkezett, úgyhogy a titkári posztról leváltottak. Aztán a tanári kar olyan döntés elé állított, hogy „vagy Isten, vagy az iskola”. Én Istent választottam. Ennek a következménye az lett, hogy a „veszélyes vallásos propaganda” vádjával hivatalosan kidobtak a középiskolából. Még azt is mondták: „Ha te Istent választottad, adjon neked az Isten kenyeret”. Ez pontosan 1958. október 15-én történt. Ezt akkor én úgy vettem, mint születésnapj aján-

déket, és a buzgóságom nem csökkent, sőt még nagyobb lendülettel tettem bizonyosságot az én Uramról.

Azon a késő őszön, november 2-án merítkeztem be a monospetri gyülekezetben Hubert János magyar, és Ferche Ioan román lelkipásztorok által. A bibliaórákon már addig is hozzászóltam az igéhez, a bemerítkezésem után imaórávezetéssel, majd igehirdetéssel is megbíztak a testvérek. Körülbelül velem egyidőben tért meg gyülekezetünkben még három fiatal, szoros lelki közösségben voltunk, ez is segítette a lelki növekedésünket. Hamarosan megismerkedtünk a kémeri és értarcsai felébredt testvérekkel, akikkel jó lelki kapcsolatot tartottunk éveken át és sok missziós körúton vetünk részt, főleg a szilágysági gyülekezetekben.

Hogyan kapta az elhívást; kikre emlékszik tanárai és diáktársai közül?

Gyermekkoromban volt egy olyan vágyam, hogy ha megnövök, prédikátor leszek, hirdetem az igét magyarul is, románul is. Később ez elhalványult, de a megtérésem után csak kiújult. Ugyanis kaptam egy belső késztetést arra, hogy tegyek bizonyosságot az Úr Jézusról, főleg személyes beszélgetésekben. A gyülekezetekben is gyakran nyílt alkalom erre. Viszont a szószéki szolgálattól félttem, szinte menekültem tőle.

1961-ben Szabó Károly körzeti lelkipásztor beszélt gyülekezetünkben arról, hogy a bukaresti Teológiai Szemináriumban tartanak felvételit

⇒ (1957 óta nem volt ilyen), ugyanis a lelkipásztorok lettek megbízva ennek a közhírré tételével. „Azért mondom ezt itt is” – mondta Szabó testvér – „mert én hiszem, hogy ebben a gyülekezetben is lesz egy fiatal testvér, s ekkor keményen rám nézett, aki beiratkozik a Szemináriumba”. Abban a pillanatban újra forró vágy gyulladt bennem. Amikor az imaházból hazamentünk édesapám megkérdezte: „Na, fiam, mit szólna hozzá?”. Én egy határozott igennel válaszoltam. A többi már csak forma volt.

Tanulmányainkat 1961. október havában kezdtük el. Tanáraink közül említésre méltók: Popovici Alexa, Bunaciu Ioan, Bokor Barnabás és Dénes Ferenc. Diáktársaim közül: Kulcsár Sándor, Veres Teodor, Novák Adolf, id. Badea Pavel.

Szemináriumi éveinek a végén leváltották Alexa Popovici-ot. Mit jelent az, hogy „ez ellen nyilvánosan is fel-emelte a szavát, Veres Teodor diáktársával együtt”?

– Igen, 1965. márciusában leváltották Popovici Alexa testvért tanári és igazgatói posztjáról. A döntést a romániai baptista szövetség vezetőbizottsága hozta meg – persze, a kommunista államhatóság nyomására. Erre mi diákok sztrájkba léptünk, nem mentünk órákra és nem szolgáltunk, azaz nem vállaltuk az igehirdetést a bukaresti gyülekezetekben. A Szövetség vezetősége azonnal gyűlést tartott velünk, seminaristákkal. Mi éppen ezt vártuk, hogy elmondhassuk szívünk fájalmát, személyesen a vezető testvéreknek: „Hogy mertek kezét emelni egy ilyen drága tanártestvér ellen?” A beszélgetés elég keményen folyt. Tiltakozásunk a vezetőknél nagyon rosszul esett és azzal fenyegettek meg, hogy kidobnak bennünket a Szemináriumból és soha lelkipásztor nem lesz belőlünk (mármint az államhatóság részéről nem fogunk jóváhagyást kapni a szolgálatra)...

A vihar majd lecsendesedett, de sajnos, Popovici testvér nem kapta vissza engedélyét. Tanulmányainkat befejeztük, levizsgáztunk és diplomát kaptunk, az incidens pedig mintegy készített – megedzett – bennünket a reánk váró zaklatásokra.

Elkezdte lelkipásztori szolgálatát...

– Azon a nyáron, 1965-ben, megkaptuk a beosztást és szeptemberben megjött a jóváhagyás az államhatóság részéről. Nekem a margittai körzet

jutott: hét magyar, két román és egy magyar-román vegyes gyülekezetet kaptam. Pásztorrá avatásom együtt történt Kulcsár Sándor diák- és szolgátsámmal a szilágyperecseni gyülekezetben '66. október 26-án.

A munka nem volt könnyű. Elődömet, Balla Dávid lelkipásztort 1965 áprilisában, az ébredési mozgalomban való részvétele miatt váltották le. A gyülekezetek megfélemlettek. Az egyik fő feladatomban az volt, hogy megmagyarázzam a testvéreknek törvényes jogainkat – alkotmányos szabadságunkat. Lassan felmelegedtek a testvérek, bátorságot kaptak. Szerveztünk ünnepélyeket, ifjúsági találkozókat, szép, nagyméretű összejöveteleket. Persze, ez nem volt a hatóság tetszésére, de nem törődünk ezzel. Elkezdtek ijesztgetni is, hívogatni a szekuritátera, de ismerve a törvényes jogainkat, nem tudtak bennünket megállítani.

A '70-es években elkezdtek az evangélizációs heteket, először Érszőlősn, azután a többi gyülekezetben is. A nagyváradai 2-es számú román gyülekezetben Olah Liviu tv. által történt lelki ébredés kihatott a körzetünk gyülekezeteire is. Tagok újultak meg, kintiek tértek meg és merítkeztek be, nagy bosszúságot keltve a hatóságnak, de a munkát nem lehetett leállítani.

Házasságkötése...

– Házasságkötésem 1968. október 20-án történt, Feier Máriával, a nagyváradai 2. sz. gyülekezet tagjával. Az egybekelési aktust Covaci Nicolae, a gyülekezet akkori lelkipásztora végezte. A házasságom következtében beköltöztem Nagyváradra, s innen jártam ki a körzetbe. Házasságunkból két gyermek született: Geofil és Cristina, mindketten az Úr gyermekei.

A beköltözésemmel új ajtók nyíltak (vagy nyíltak volna) meg: először a 3-as sz. gyülekezet, azután a 2-es számú, majd a 4-es sz. gyülekezet hívott meg lelkipásztorának. Az Úrtól olyan vezettetést kaptam, hogy maradtam kell továbbra is a margittai körzetben (27 évig, 1965-től 1992-ig). Közben ügyintéző lelkipásztorként néhány évig szolgáltam a 3. sz. gyülekezetben, és ugyanúgy néhány évig a kislázi román körzetben, úgyhogy egy időben 17 gyülekezetet láttam el szolgálattal – személygépkocsi nélkül.

Sikerült-e imaházat építeni?

– Az imaházak építése elég nehezen ment. A kommunista rendszerben

csak Felsőábrányban (Abrami) tudtunk nagy nehezen imaházat építeni. A rendszerváltás után Margittán, Micskén és Monospetriben építettünk új imaházakat.

A '89-es fordulat után?

– A rendszerváltás után új munkások léptek a munkamezőre és a gyülekezeteket más kritériumok alapján lehetett felosztani. Akkor leszűkült a munkaköröm a mostani két gyülekezetre. Ugyanakkor dolgoztam a Nagyváradai Hitközségnél mint titkár 1976-1982 között. '82-ben az államhatóság megvonta működési engedélyemet mint titkár. A rendszerváltás után, '91-ben újráválasztottak titkárnak a Nagyváradai Román Hitközségnél, és 2003-ig töltöttem be ezt a tisztséget. Összesen 18 évet titkárkodtam: hat évet a múlt rendszerben, 12 évet pedig a változások után.

2003-ban, az új hitközségi választásokon nem vállaltam az újraválasztást, hanem nyugdíjba vonultam. Akkor történt, hogy súlyos betegségem, egy veszélyes belső vérzés miatt kórházba kerültem, életemben először, mint páciens. A sok imádság következtében az Úr felgyógyított, csodálatosan, műtét nélkül és hála az Úrnak, azóta a betegség nem tért vissza.

Hogyan summázná életét?

– Nagy kegyelemnek tekintem, hogy egy ilyen méltatlan, bűnös embert, Isten kegyelmébe fogadott, fiatalon megbocsátotta bűneimet és abban a magasztos tisztségben részesített, hogy szolgálatában legyek annyi évtizeden keresztül. Ez évben, ha elérem, október 15-én életem 70. esztendőjét töltöm, mint Isten gyermeke 53 évet, és mint lelkipásztor 46 évet. Soha nem mertem hinni, hogy ezt mind el fogom érni.

Közékelem itt még azt, hogy 1973-ban én is ott lehettem az 50 lelkipásztor között, akik aláírták a vallásszabadságért beadott memóriumot, ezt is kegyelemnek tekintem.

Nem bánok egyet sem életem fő döntései közül. Ha csak azt nem, hogy sokkal hűségesebb kellett volna legyek Uramhoz. Nagyon sok hiányosságot és gyengeséget látok életemben. A mostani látásommal sok mindent másképp kellett volna tennem. Ide illik az ének szövege: „Teljesen elég, teljesen elég, Elég nekem Jézus vére. / Óh, de remeg a szívem, Vajon Jézus, Mesterem / Meg lesz-e velem elégedve?”

(Folytatás a 12. oldalon)

„Megmarad a szeretet”

Ezzel az ígérellel búcsúzott Simon András lelkipásztor és családja a homoródszentmártoni körzettől augusztus 14-én. Utolsó igehirdetésének alapigéje az 1Kor 13 volt: „Mindennél értékesebb, fontosabb, szükségesebb és maradandóbb a szeretet, mely szívünkbe áradt a Szentlélek által”. Ezt a szolgáló szeretetet mutatta be Simon András testvér és családja a nyolc év alatt, míg szolgáltak a körzet öt gyülekezetében. Ezt a szeretetet fejezték ki a testvérek és testvérnők a fiatal és kezdő lelkipásztor és családja felé a körzet gyülekezeteiben. Ez a szeretet hatotta át a búcsú szavait is, amikor Homoródszentmártonból Pál Ervin diakónus, Muzsnából id. Máté Zoltán gyülekezeti vén,

Homoródalmásról Fazakas Margit, Derzsből Péter Attila, Darócról Bogaciu Nusi szóltak közösségük nevében.

A kölcsönös szeretet, megbecsülés és hála gyümölcseivel zárták ezt a szakaszt. A székelyföldi missziókerület részéről jelen volt Borzási Gyula elnök is, aki a körzet ügyintéző lelkipásztora lesz. Hisszük, hogy az Úr jót tervezett és sok áldást tartogat még népe és szolgálói részére.

Imádkozzunk, hogy küldjön az aratás Ura új munkást a pásztor nélkül maradt körzetbe.

Kívánjuk, hogy Simon András testvér és családja áldás legyen az arad-belvárosi gyülekezetben és körzetben, ahova költöztek. (B. Gy.)

„Ha te Istent választottad” – Az interjú folytatása a 11. oldalról

Ha valamit nem kérdeztem, de szívesen elmondaná:

– **Bodor Sándor ny. lp.:** Két dolgot szeretnék még hozzátenni, ha beleférek beszélgetésbe:

Fiatalabbkori fotó

1978-ban, mialatt hitközségi titkár is voltam, a margittai középiskolában tanult, mint diák Bodor Ildikó, elhunyt Laci bátyámnak árva lánya. Őt is elkezdtek üldözni hite miatt. Lehet, hogy a Bodor-családnév is hozzájárult ehhez. Én felfegyverkezve minden törvénycikkkel elmentem megvédeni unokahugomat az iskola vezetősége előtt. Az iskolában

rátaláltam Nandra Aurel tanárra, aki 1958-ban igazgatóként ki kellett engem tegyen az iskolából. A beszélgetés, rövidítve, a következő volt:

– Te, Bodor elvtárs, mit csinálsz, mi lett veled?

– Én teológiát végeztem, elismert lelkipásztor vagyok és két megyére kiterjedő hitközségi titkári tisztséget töltök be.

– Te, örülök, hogy mégis lett belőled valami (románul: *te-ai realizat*), bizonyos értelemben nem visellek a lelkiismeretemen.

Akkor elmondtam neki röviden a József-történetét, amelynek a végén József azt mondta testvéreinek: „ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta

fordítani” (1Móz 50:20). – Önök is nekem rosszat akartak tenni, kidobva az iskolából, ne legyen semmi jövőm a kommunista rendszerben. De ímé az Isten azt a rosszat jóra fordította. Tehát van egy titkos kéz, az Isten keze, amely ma is dolgozik!

– Hát, lehet... – mormogta az én volt tanárom.

A másik dolog pedig: az évek folyamán megértettem azt, hogy milyen fontos az imaélet, a gyülekezeti tagokért való névszerinti könyörgés, az elveszettekért való böjt és imádság. Úgy látom, hogy sokkal többet kell Istennek mondani az emberekről, mint az embereknek Istenről. Annak a prédikátornak, aki ezt így teszi, megérzik a szolgálatán, de annak is, aki nem így teszi.

Szeretném buzdítani a fiatal lelkipátlásokat, de a gyülekezeti tagokat is, hogy töltsenek több időt minden nap Istennel, igelovással és imádságban. Ez nem idővesztés. Sőt ez a szent életnek és a lélekmentő szolgálatnak erőforrása. „Igen hasznos az igaznak buzgósgos könyörgése” (Jak 5:16). Példa erre Illés próféta (Jak 5:17-18), Dániel próféta (Dán 6:10) és maga Isten Fia (Mk 1:35).

Életem utolsó szakaszában minden napot és minden pillanatot isteni ajándéknak tekintek, igyekszem úgy felhasználni, hogy szegénypír nélkül nézhessek Megváltóm szemébe, amikor hazahív.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

SZERETET • 2011. OKTÓBER

„Királyi fordítás”: 400 éves az angol Biblia

Az angol anyanyelvűeknek olyan a Jakab Király-féle változat, mint nekünk a Károli-fordítás. A 400 éves évforduló kapcsán rengeteg megemlékezés zajlott az idén, a BBC-rádióban például naponta neves előadók olvastak részleteket, felváltva az Ó- és az Újszövetségből.

Európa egész területén a reformáció valamennyi irányzata felismerte, hogy a „vallás-újítás” elképzelhetetlen a Szentírás nemzeti nyelvre fordítása nélkül. Az idén 400 éve elkészült a világ legismertebb teljes bibliafordítása angolul. I. Jakab skót és VI. Jakab angol király 1603-tól egy személyben, a Stuart-ház tagja, sürgette a bibliafordítást. Művelt ember volt, de nem tőle származik a bibliai szöveg. Tudósokat kért fel, akik alapul vették a két klasszikus nyelvet. A király jogosította (autóriálta) munkájukat.

Közös protestáns örökség

Az angol „királyi fordítás” nem a római katolikus, hanem a héber és a protestáns kanonizáció tradícióját követi. A Biblia (King James Version = KJV) a mai napig királyi védelmet élvez. Az anglikán egyház a kontinens valamennyi reformált és szabadegyházi felekezetével együtt a Szentírás tekintélyét az Istentől kapott kijelentés jegyében a keresztyén istentisztelet alapjává teszi. A Szentírás közös protestáns örökség.

A későbbi évszázadok a szigetországra küzdelmes, sőt véres eseményeket hoztak. Jakab király fiát a puritán forradalomban kivégezték, unokája viszont helyreállította a

királyi uralmat. Ezután százezres tömegek vándoroltak az Újvilágba. A XIX. század végén Anglia lett a világ elsőszámú nagyhatalma. Ebben a történelmi szerepben a kísértés méretei fokozódtak. A dicsőségesebb, vagy a legsötétebb napokon töretlen maradt a nép- és vezetőinek ragaszkodása a Szentíráshoz. A Brit világbirodalom népe bűnbánatot gyakorolva törekedett a Bibliához visszaigazítani.

Sokat változott az angol nyelv. A régies szöveg több korrekció után jutott el mai állapotához. Áttekintve a KJV elterjedt példányszáma (6 milliárd kötetre becsülik), és az eddig valamennyi nyelven kiadott más fordítások számát (körülbelül 2500 nyelvről lehet szó), messze meghaladja az angol fordítás valamennyit. A Szentírás az emberiség művelődéstörténetének jelentős, és mindeddig kimerítetlen forrása. A Bibliás ember mégsem a tudományára büszke, a hitért hálás a mindenható Istennek.

Áldott közösség a népek között

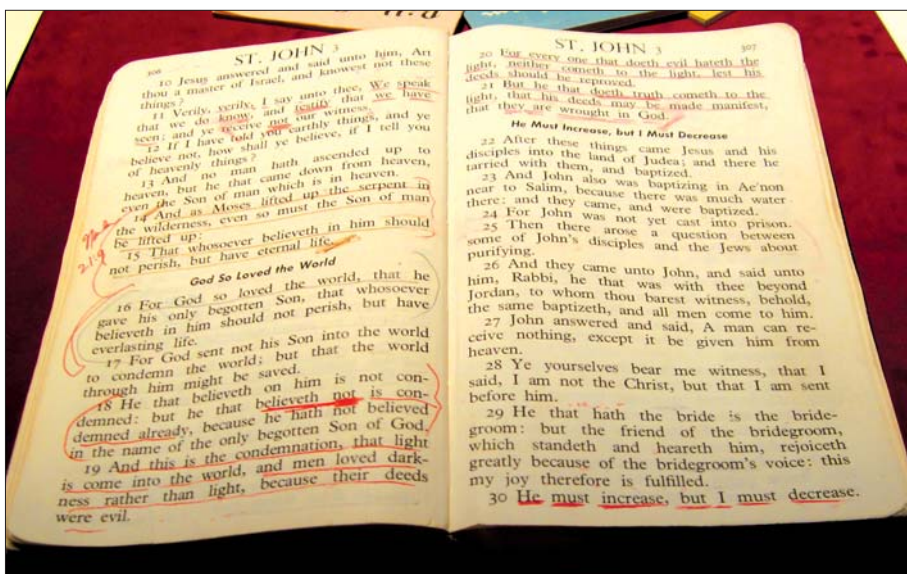
A királyi hatalom vezette anglikán egyház a Brit szigeteken nem csak a kiváltságosak, a mágnások, hanem a legegyszerűbb kétkezi munkások kezébe adott Bibliát. Anglia rögzös, máskor simább útja mentén nőtt hatalmas fává a Brit és Külföldi

Bibliatársaság, de a külmisziót is említhetjük. Most újabb intézmények csillantatják fel az evangéliumi keresztyénség krisztusi értékeit. Az irgalmas samariai szemléletét követve a nélkülözőkön nagyon sokan igyekeznek segíteni.

A könyvterjesztést a második világ-háború után a Brit és Külföldi Bibliatársaság nemzeti Bibliatanácsoknak adta át. Ezek a londoni székhelyű intézmény elvi, és részben pénzügyi támogatását élvezik. A nemzeti intézmények nem ingyenesen terjesztik a Szentírás kötetét, de csupán a kötés árát kérik. A bibliaterjesztés tehát nem jövedelemszerzési céllal működik. A „Gideoniták” (Gedeoniták) viszont kórházak, szállodák, iskolák és börtönök helyiségeiben ingyenesen helyezik el a Bibliát. Öngyilkosságokat előztek meg ezzel a módszerrel.

Londonban Károly herceg védnöksége alatt bonyolítanak le ünnepeket az évforduló tiszteletére. Az angolszász civilizációtól hosszú évtizedeken át elszigetelt magyarság szintén hálával emlékezik a történelmi mozzanatokra, amelyek országhatárokon átvélve, a Szentírás tanulmányozásával teremtettek áldott közösséget Európa népei között.

SZEBENI OLIVÉR

Billy Grahamnek az igehirdetéseinek használt Bibliája szintén „régí fordítású”, jelenleg az evangélista könyvtárban van kiállítva az észak-karolinai Charlotte-ban (fotó: Sz. Borika).

Szebeni Olivér Budapesten élő nyugalmazott lelképásztor, teológiai tanár, történész. (Anyai ágon erdélyi származású, nagyszüleit a Szeben megyei korai misszió ismertette meg Jézus Krisztussal, édesanyját 11 éves korában Gerwich György baptizálta.) Középiskolás korában tért meg a pesterzsébeti gyülekezetben. Hivatást érzett a szent szolgálatra és dr. Harasztai Sándor tanácsára egyszerre kezdte a szemináriumot a bölcsészkar tanárképzővel. Nehéz időkben került a kiskunhalasi-tompai gyülekezetbe. 1951-ben Kiskunhalason kötött feleségével házasságot, három gyermekük született, és Isten kegyelmesen megtartotta őket az idén 60. esztendeje... (Részlet Sz.O. önéletrajzi írásából.)

AKIK HAZAMENTEK

AZ ÚRNAK EGY HŰSÉGES SZOLGÁJA, A SOKAK ÁLTAL ISMERT HOBLE TESTVÉR, 81 ÉVES KORÁBAN AZ ÚRHOZ KÖLTÖZÖTT.

Elaluszna még a legkülönbek is... Ezen a nyáron ismét elaludt egy olyan testvér, aki az Úr kezében igen hasznos ébresztő eszköz volt. Gyülekezeteink, talán nemcsak itt Erdélyben, a nyomaiban még érzik a múlt század 60-as éveiben kibontakozó lelki ébredés áldásait. Sajnos, a szemtanúk, az élők egyre fogynak. Ők azok, akik azokból a kegyelmi időkből merítve a jelenben is igyekeznek megjeleníteni valamit abból a lelkiségből, amely ma is annyira kívánatos. Ilyen lelkimunkás volt Hoble János testvér is. A továbbiakban Bodor Sándor lelkipásztor testvér visszaemlékezése és a Tripó István testvér által megírt nekrológ segíthet nekünk abban, hogy egy vagy több mozaikot ismét a helyére illesszünk az erdélyi magyar baptisták képes történetében.

Hoble János 1930. június 18-án született Micskén, a Hoble Péter és Floare négy gyermeke közül harmadikként. Micskén járt iskolába, majd az akkori idők lehetőségei szerint munkába állt. 1950. október 15-én házasságot kötött Bugyi Irmával, akivel több mint 60 esztendőn át éltek házasságban. Isten négy gyermekkel áldotta meg őket (Irma, Mária, János, László), tíz unokával és egy dédunokával. 1954 tavaszán a lelkileg megújult Nistor bátyja látogatta meg, aki, miközben együtt mentek át a legelőn, beszélt neki a megtérés fontosságáról és sürgősségéről. Ez a bizonyásgtétel megragadta, helyben

letérdevle kegyelmet kért és kapott Istentől. Élete gyökeresen megváltozott, pünkösdkor id. Hubert János körzeti munkás által be is merítkezett.

Életének az ezt követő szakaszát – több mint 50 esztendő – a missziómunka és a gyülekezetek iránti elkötelezettség jellemezte. Rendszeresen látogatta a környékbeli gyülekezeteket, de nem riadt vissza a távolabb eső gyülekezetek felkeresésétől sem: Nagybányától a Zsil-völgyéig, Szilágy megyétől Hunyad és Brassó megyéig, igyekezvén bátorítani az ott élő testvéreket. Alaptulajdonsága volt, hogy akivel szóba állt, annak közvetlen és lényegretörő kérdéseket tett fel a megtérésére, lelki állapotára nézve. Ez időben munkálkodása kapcsolódott azokéhoz, akik akkortájt újultak meg lelkileg: Bodor Sándor, Nagy Károly... A helyi gyülekezetben részt vállalt az igehirdetésben, a közösség vezetésében: több éven át jegyzőként, illetve bizottsági tagként. Szerény, alázatos ember volt, mint aki tudja, hogy teljesen Isten kegyelmére van rászorulva. Életének utolsó öt évében ereje megfogyatkozott, a betegségére a műtéti beavatkozást nem vállalta, hanem készült az elköltözésre. Ezen időszakban is igyekezett az imaházban megjeleni, vagy ha már ezt sem tehette, a gyülekezet sorsa felől érdeklődni, ezt sokszor álmában is hangosan jelezte.

Július 9-én, délután 4 órakor az Úr Jézus haza hívta. Temetésére július 11-én került sor Micskén. A gyászoló tömeg és több lelkipásztor előtt előbb Bándi Sándor testvér hirdetett ígét magyarul, majd Bodor Sándor testvér szolt román nyelven. „*Akik sokakat az igazságra visznek, fénylenek miként a csillagok örökkön örökké*” (Dán 12:3). Legyen áldott az emléke. (*Veress Efraim*)

Dari Margitot, az arad-belvárosi baptista gyülekezet tagját, 75 éves korában, augusztus 6-án hívta haza az Úr az örök otthonba. Testvérnőnk fiatalon fogadta el Jézus Krisztust, bemerítésben Egrespatakon részesült. Vasárnap, augusztus 7-én este, az újzsimándi temető kápolnájában a népes rokonság

és a gyülekezeti közösség számos tagja megemlékező-virasztó istentiszteleten mondott köszönetet Urunknak az elhunyt hűséges, példamutató életéért. Igei üzenettel Szűcs Ernő, ifj. Chiciudean Miklós és Kulcsár Barna szolgált, az alkalmat Vincze Ferenc és Kiss József imája zárta.

Hétfő délután a gyászistentiszteletre került sor. Kulcsár Barna tv. kezdő imáját követően Bándi Sándor lelkipásztor a 131. Zsoltár és a Zsid 9:27-28 alapján hirdette Isten ígét. Megemlékezett az elhunyt testvérnő alázatos, istenfélő voltáról, aki sokszor imádkozott a gyülekezetben könnyek között gyermekei megtéréséért. Kiss László tv. imája zárta a gyászistentiszteletnek ezt a részét.

A sírnál id. Tóth Sándornak, a sarmasági gyülekezet előjárójának imája után búcsú költemény hangzott el Dari Erzsébet részéről, majd néhány igei gondolat következett. Záró imát Szűcs László tv. mondott. Helye üres lesz a családban, a gyülekezetben, de el kell engedni az elhunytat békességgel Isten akaratában megnyugodva. (*Bátka Sándor*)

Nagyváradon, szeptember 8-án **Fiterő Erzsébet** testvérnőnk ravatala előtt álltunk. Teremtő Urunk 80 évvel ajándékozta meg. A gyászistentiszteleten Megyesi József ny. lp. a 2Tim 1:5 versei alapján hirdette a „képmutatás nélküli hit áldásait”. Giorgiov Adrián lelkipásztor a kápolnálánál a Zsolt 39:5-8 és a sírnál a Mt 11:28, román és magyar nyelven, életünk rövidségéről, Megváltó Urunk áldott hívó szavával közeledett a gyászoló, és a résztvevők szívéhez. A vigasztaló Szentlélek erejéért Halász Ferenc, valamint Molnár Miklós tv. imádkozott hálás lelkülettel. (*M.J.*)

Kolozsváron július 11-én, fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva és a viszontlátás reményében kísértük utolsó földi útjára **özv. Gáncsos Anna** (született Kilin) testvérnőnk, akit életének 87., özvegységének 3. évében, július 8-án szólított haza Teremtő Istenünk. Hívó családban született 1925 január 11-én. Fiatalon tért meg és merítkezett be néhai Dénes Ferenc lelkipásztor által. Férjével együtt, több mint 62 éven keresztül a kolozsvári gyülekezet tagjaként hűséggel és alázattal szolgált az Urat, családját és a gyülekezetet. Oroszlánrészt vállalt négy unokája nevelésében is.

A gyászistentiszteleten a család és nagyszámú hallgatóság előtt Máté Miklós lp. Jób 16: 22-23 alapján mutatta be, mit

BIZONYSÁGTÉTELEK

Sebestyén László a nevem, de ez nem olyan fontos, smint amilyen nagy munkát végzett bennem az Úr. Katolikus családból származom, egy igazán istenfélő család és mégis ez nem volt elég. Félelmeim voltak a „halál” miatt, és kérdésekre kerestem választ, de nem mindig kaptam. 30 évet nem töltöttem be, mikor igaz szívvel álltam Isten elé és megkérdeztem: „Uram, ez az egész élet csak ennyi?”. Nagyon meg voltam ijedve a haláltól és volt is okom rá, mert bűnben éltem.

Mondhatom bizalommal, hogy egy imameghallgató Istenünk van, mert idővel kezdtem szomjúhozni az Ige után és naponta elővettem a sógornómtól kapott Bibliát, amiről addig csak a port töröltük.

Idővel, és sok magammal való konfliktus után, az Úr megmutatta az ő nagy hatalmát és kegyelmét és mindazt, amit addig elmémbe tudtam, de most kezdtem hinni is.

Nagyon kívántam, hogy megismerjem őt, és ő meg is mutatta magát és mindazt, ami szép előtte, de persze, amit nehezebb volt elfogadni, mindazt, ami utálatos előtte.

Boldog embernek gondoltam magamat, de ez az Új Élet, amit kegyelemből kaptam, mert nem voltam méltó rá, meghalad minden boldogságot, mert tudom, hogy az Úr él és van több e földi létnél, és már nem félek, mert megváltóm és szószólóm van az Atyám előtt, az Úr Jézus Krisztus.

Minden nap dicsérjük és áldjuk az Urat az ő nagy szeretetéért, mert dupla áldást árasztott ránk, hogy egyszerre növelt, és táplált lelkileg, a feleségemmel együtt, és felkészített, hogy mindketten átadjuk magunkat az Úr Jézus Krisztusnak. Az övé legyen minden dicsőség, Ámen.

Sebestyén Hajnalka a nevem. Katolikus családból származom. A minimális vallásos alapelvek, és egy pár betanult imádság volt számomra Isten. Szófogadó, engedelmes gyermek voltam, de ahogy kinőttem a gyermekkorból, saját kezembe vettem az életemet, csak az én eszemre hallgatva. 21 évesen egy súlyos betegség (veseműtét) – valójában Isten, csak akkor ezt még nem tudtam –, megállított ebből az életvitelből. A műtét és a gyógyulási folyamat egy nyugodtabb, megfontoltabb életvitelre kényszerített. Sokat sírtam a „világom” után.

Később eszembe jutott Isten. Hozzá fordultam követelőzőssel. Azt mondtam: „Ha létezne, megadná, amit érdelek”. Hét év áldás következett. Tőlem újabb követelés: „Valami még mindig hiányzik, nem tudom mi, de valami még kell”.

En nem tudtam mi, de Isten tudta, Ő maga hiányzott. Az értelmemet felülmúló erővel ragadott meg. Sok lelki harc és Isten formálása után, átadtam akaratomat az Úrnak, és az Ő kezébe tettem az életem. Felismertem a különbséget a hit és a vallásosság között. Megéreztem, hogy Isten több – minden nap több.

De én megfelelő vagyok Istennek? Saját erőmből próbáltam az lenni. Végül megértettem, hogy Isten már megtett mindent. Tulajdon fiát adta értem a kereszthalálra. Megértettem az üdvösség útját: „Aki hiszen, és megkeresztelkedik, idvezül; aki pedig nem hiszen, elkárhozik” (Mk 16:16).

Hitem minden erejével hiszem, hogy Jézus Krisztus a Megváltóm. Új úton járok. Nagy lendülettel neki-neki futamodok, lankadok, botladozok, meg eselek, de mindig ott van Atyám, aki felelem, megvigasztal. És a kérdésemre, „Hogyan tovább?” – így válaszol: *menj tovább a te utadon ÖRÖMMEL!*

(Cikkíróink a dévai magyar gyülekezet frissen bemeztetett tagjai.)

kell magunkkal vinnünk az útra, amelyről nincs visszatérés, majd román nyelven Fărăgău Beniamin, a kolozsvári Irisz-telepi gyülekezet lelkipásztora szolt.

Fenesi Józsefné, szül. Budai Berta, a gyantai gyülekezet tagja, 84 éves korában kapta a haza hívó szót. Temetése augusztus 14-én, egy nagyon forró vasárnap délután volt. Elekes József helybeli lelkipásztor vezetésével a baptista imaházban kezdődött a gyászistentisztelet, magyar nyelven Eszes Zoltán Csömör-cinkotai (Mo.) lelkipásztor hirdetett ígét (Zsid 11:24-27), román nyelven Bányai János, a fugyi körzet lelkipásztora szolt (Jn 14:1-6), a nyitott sírnál a körzet lelkipásztora szolgált (Jób 19:25). A gyászszertartáson közreműködött a szilágybagosi gyülekezet ének-kara és fűvészenekara. Elköltözött testvérnőnk 17 évesen Bagoson fogadta el az Urat, 1953-ban került Gyantára, férjével 58 évet éltek házasságban, három gyermekük közül egy ikerpár kicsi korában meghalt, József fiuk után hat unokát és két dédunokát is megláthatott. Utolsó éveiben értelme már meggyengült, de az ima szavait mindvégig tisztán mondotta. A múlt év november 4-én, férje feljegyzése szerint, ekképpen bátorította hitvesét: „Ne

búsulj, örülj nagyon! A mi életünk Istenben van. Engem már vár az Úr Jézus, és én hozzá megyek.” (Sz. L.)

Augusztus 10-én fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva kísérté utolsó földi útjára **id. Kelemen Dezső** testvért Kisgalambfalván a család, a közletről-távolról összesereglett testvériség, valamint a falu népe. Kedves testvérünket hosszas, de türelemmel viselt szenvedés után, életének 76., házasságának 51. évében szoltította haza az Úr. Dezső testvérünk emléke úgy marad meg bennünk, mint egy tevékeny, segítőkész munkásember, aki élete végéig hűséges volt az Úrhoz, a családjához és a gyülekezethez. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígét a halottas háznál ifj. Veress Ernő lelkipásztor hirdette a Jelenések könyve 21,1-8 alapján, a temetőkertben pedig Bertalan Péter nyugalmazott lelkipásztor testvér szolt az egybegyűltekhöz. Imában ifj. Kelemen Sándor, id. Erdő Endre és Győrfi Tóbiás testvérek kérték a Szentlélek vigasztaló erejét a gyászoló családra. Testvérünk hiányát érezzük a gyülekezetben, és azért imádkozunk, hogy az Úr pótolja a megüresedett helyet és vigasztalja meg a gyászolókat. (V. E.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Hírfotó: A hálaadó ünnepek ideje van, ezért hálás szívvel osztjuk meg mi is ezt a fényképet, ami lapzártakor készült a szalárdi Filadelfia idősek otthona udvarán. Nagy hála van szívünkben Isten felé, mivel a tavasszal elkezdett épület-rész második szintje is felépülhetett, és jelenleg a tető elkészítése van folyamatban. Hisszük, hogy a Mindenható áldását adja a folytatáshoz is, és hálával számolhatunk majd be a munka előhaladásáról. **(Zefer Csaba)**

A BAPTISTA NŐK VILÁGIMANAPJA-TÉMÁHOZ

Ismertető a Karib-térségről

A Karib-térségi Baptista Nőszövetség a BVSZ Női Osztályának hetedik kontinentális tagszövetsége. A szövetség 14 szigetet foglal magába északon a Bermuda-szigetektől egészen a Trinidad- és Tobago-szigetekig délen. Több faj, népcsoport és kultúra van itt jelen: sokféle nyelvvel, fejlettséggel és földrajzi adottsággal – de összeköt bennünket az Úr Jézus Krisztusban való hitünk. A múltbeli rabszolgaság emléke meghatározó az itt élő népek számára. A Karib-szigetek lakossága kb. 38 millió. Kuba és Haiti a legnagyobb szigetek, mindkettőnek 5 millió feletti lakossága van.

A 2010. január 12-i pusztító földrengésben több mint 300.000 ember halt meg. Dicséretre méltó módon, az egész világról jöttek a segítségünkre. Ezen az imánapon imádkozunk azokért a haiti testvérekért, akik még szenvednek. Sokan közülük még mindig ideiglenes menedékszálláson laknak és hiányt szenvednek egészségi ellátásban, élelemben és ivóvízben.

Imádságunkkal segítünk nekik a remény visszanyerésében, a gyógyulásban és megerősödésükben. Használjuk ki az ima erejét és járjunk közbe az Úrnál a világban jelenlevő súlyos problémákért: szegénység, gazdasági visszaesés, társadalmi egyenlőtlenségek, erőszak, természeti katasztrófák, munkanélküliség.

Mint keresztyén nőknek életünk a Szentlélek uralma alatt kell álljon. A szívesség együttérző szolgálatot jelent, Isten és mások iránti szeretetet. Lépésben a Lélekkel hatást gyakorolhatunk a környezetünkre és az egész világra.

YVONNE PITTER, a Karib-térségi Bapt. Nőszöv. elnöke

Bizonyságtétel

Kihomi Ngwemi egy haiti misszionáriusnő. A pusztító földrengés után az áldozatokat látogatta a kórházakban. Ő meséli el testvérnőnk, Dieulitha esetét.

Dieulitha egy a Haiti déli részén élő nő. A földrengés idején ez az ápolókat tanító hölgy elment Miragoane városába néhány árucikket vásárolni eladásra. Miután végzett, egy szállítójárműre várt, hogy hazatérjen a falujába. Hirtelesen a föld hevesen mozogni kezdett, és Dieulitha félholtan a földre esett. A raktár összeomlott és sokan azon nyomban meghaltak. Dieulithát is egy halomra helyezték a halottakkal.

Egy fiatal fiú arra járt és látta, hogy az egyik halott a falujából való tanárnő, Dieulitha volt. Isten a fiúnak rendkívüli bátorságot és erőt adott, hogy felemelje a majdnem halott nőt és elvigye a kórházba. Miután sem a Miragoane-i kórházban, sem a Les Cayes-i kórházban nem tudtak segíteni rajta, két hét után egy dominikai kórházban koreai és amerikai orvosok megműtötték. Majd a Haiti Baptista Szövetség kórházába Quartier-Morinba került, ahol sokkal jobb ellátásban részesült.

Dieulitha derékon alul lebénult, de jó lelkiállapotban van. Férje és három gyermeke van: kettő, hat és nyolc évesek. Imádkozunk a haiti testvérekért és Dieulitháért is.

Dieulitha (balról) és Kihomi Ngwemi misszionárius a kórházban

Meghívó – A nőszövetség egynapos konferenciát szervez lányok és asszonyok részére a nagyváradi missziókerületben. A konferencia témája: *Küldetés*. Ezzel kapcsolatosan lesz előadás, szemináriumok, bizonyságtételek, megerősíthetjük a kapcsolatot az Úrral és egymással. Helyszín: *Nagyváradi belvárosi baptista gyülekezet* (Alea Strandului 10).

Dátum: *október 22, reggel 9 órától*. Jelentkezési határidő: *október 15-ig Giorgiov Ruthnál*

a 0735-502400 telefonszámon, vagy e-mailben: rutig777@gmail.com – Szeretettel várjuk a jelentkezőket!